

ФАКУЛЬТЕТ ТЕХНІЧНОГО СЕРВІСУ

Слово для поздоровлення надається **ІВАНУ ФЕДОРОВИЧУ ПЕДЧЕНКО** — професору кафедри ремонту машин. Людині, яку в нашому університеті знають усі. І це не дивно. Він працює у нашому закладі з 1957 року (правда , на деякий час він уходив, але повернувся). Крім того, Іван Федорович один з найстаріших співробітників (я маю на увазі лише його трудовий стаж, аж ніяк не вік!), сімейне його життя у першому і єдиному шлюбі триває вже більше як 40 років.

Я знаю Івана Федоровича вже 25 років. Вірніше, мені здавалося, що знаю: інтелігентний, розумний, голова "...дом советов", чудовий викладач, різкий (інколи буває надмірно різким), безкомпромісний. Але наша бесіда напередодні 8 бе-

резня стала для мене відкриттям. Він дуже цікавий співрозмовник (його можна слухати годинами) і... романтик.

Іване Федоровичу, чи пам'ятаєте Ви своє перше кохання?

- Пам'ятаю. Я тоді служив у армії, а вона не дочекалась, - вийшла заміж. Ситуація банальна. Але, як кажуть, "нет худа без добра". Я зустрів дівчину, що стала моїм дійсно першим коханням і дружиною.

Скажіть, будь ласка, коли Ви уклали шлюб?

- 10 червня 1962 року. В

цьому році ми з дружиною відсвяткуємо 43-ю річницю спільного життя.

Я розумію, що протягом цих сорока з лишком років у Вашому житті були і суперечки, і непорозуміння. Чи не виникало у Вас бажання розвестися, або хоч зрадити дружині?

- Можу однозначно відповісти: ні! Я надто кохаю і поважаю дружину, мені цілком вистачало і вистачає спілкування з нею. Вона в мене розумна жінка, що вміє обминати гострі кути, не доводити ситуацію до конфлікту.

Іване Федоровичу, а який у Вашій уяві ідеал жінки?

- Струнка, темно-русява, з великими очима, розумна, успішна, доволі красива.

Це збігається із образом моєї дружини з одним виключенням, Людмила - дуже гарна жінка.

Не таємниця, що питання побуту часто-густо викликають конфліктні ситуації. А як у Вас з цим?

- Ви можете не вірити мені, але таких проблем у нас немає взагалі. Я не вибагливий у побуті і вдячно сприймаю піклування про мене. Дружина опікується моїм харчуванням, одягом дуже старанно. Заробітну платню повністю віддаю їй, якщо мені потрібні гроші, то лише називаю суму, а вона ніколи на з'ясовує навіщо вони мені потрібні. Мені теж ніколи не спадає на думку контролювати її витрати. Отже, у цьому питанні цілковита гармонія.

Іване Федоровичу, що на Вашу думку є ідеальний шлюб, і чи взагалі він можливий?

- Як на мене, - це взаємна повага, постійна потреба одне в одному, пріоритет інтересів жінки. Адже вони дійсно слабка стать, хоча і намагаються довести нам, чоловікам, що вони сильні. Ще хочу сказати: милі жінки, коли у вас з'являються діти та онуки, не забувайте про те, що ваші чоловіки як і раніше чекають на вашу любов, турботу (і не тільки, і навіть не стільки, в побуті). Ви дуже нам потрібні. І нормальний чоловік не демонструватиме свою любов та повагу до жінки лише 8 березня. Для цього у нього все життя!

Толстенко Є.М.